

Josef Prokeš
Divadelní hry

Emodrink z Elsinoru

Rychlé šípy na kolenou

Josef Prokeš
Divadelní hry

Emodrink z Elsinoru
Rychlé šípy na kolenou

Masarykova univerzita
Brno 2012

Autor děkuje Lukáši Jungovi za zrežírování obou divadelních textů
a Pavlu Hamříkovi za původní scénickou hudbu v nich.

VĚNOVÁNO PAMÁTCE VENDULY BORŮVKOVÉ

© 2012 Josef Prokeš

ISBN 978-80-210-7718-8 (online : pdf)

ISBN 978-80-210-5973-3 (brožovaná vazba)

Obsah

Emodrink z Elsinoru 5

Rychlé šípy na kolenou
aneb Dlouhé Bidlo vítězí 41

Emoboy (Marcel Brož) recituje svoji báseň, obdivně k němu vzhlíží Pes Daniely Šiškové.

Emodrink z Elsinoru

divadelní hra o 6 obrazech na motivy Shakespearova Hamleta v překladu E. A. Saudka

Osoby

Každá postava by měla být specifikována způsobem své řeči s osobitými refrény, zámlkami, intonací promluvy, vlastními gesty i návyky. To si časem vytvoří příslušný herec s pomocí režiséra.

Barman

odkvétající sebestředný punkáč kolem neurčitých pětadvaceti-třiceti, navenek suverénní a sršící ironií, ve vztahu k okolí zdánlivě dominantní, uvnitř ale ve skutečnosti nejistý a duševně rozvrácený, skrývající svoji psychickou submisivitu; dovede měnit svoje vzezření i přesvědčení podle momentální situace; postupně u něj zjišťujeme náznaky bláznovství a propukajícího šílenství, které ovšem maskuje; mohl by být oblečen v černém triku i černých texaskách a mít na krku zavěšen „hamletovský“ přívěsek; citáty z Hamleta recituje s gustem a ochotnickým patosem, je vidět, že mu stylizace do této role dělá dobře; z nepatrných náznaků je patrné erotické jiskření mezi ním a Technocourou, stejně jako mezi ním a Emoboyem i Matkou, na všechny tři uplatňuje stejné techniky flirtování, které jsou ve svých důsledcích obdobně úspěšné i neúspěšné – domyslí herec a režisér

Host

životem zpustošený šedesátník, co za Husákova absolutismu emigroval do USA a nyní inkognito přijíždí poznat svého syna, který se narodil až po jeho odchodu a jehož nikdy neviděl; je oblečen v černých texaskách a černé košili, na krku zavěšen přívěsek s emblémem beat generation, na hlavě má při vstupu stetson; některá gesta by – jako otec – měl mít podobná s Barmanem

Technocoura	holčína svižná, rázná, provokující raperka každým coulem, skrývající arcitř ve svém nitru křehkou Ofélii; osobitost postavy si vytvoří herečka sama co do oblečení, promluvy i gest
Emoboy	předstíraný homosexuál s bílým obličejem, namalovanými očními linkami a stíny, piercing na dolním rtu, nosu, obočí i pupku, proužkované ponožky a sk8ové boty, černá mikina s kapucí, obě předloktí pořezaná, patka vlasů nasmažená přes oko, ženské džíny... celkově působí jak depresivní buzna ze hřbitova; měl by se však alespoň náznakem „zrcadlit“ v barmanovi, být jeho dvojníkem a současně i protikladem
Matka	utahaná padesátnice, která by chtěla být za třicátnici; ve vztahu k synovi se u ní objevují náznaky incestu
Dance Master	vysoký blondák, ďábel, zjevující se v podobě anděla, jak praví sv. Pavel v druhém listu Korintským
Taneční partnerka	jaká bude momentálně k dispozici Dance Masterovi, protože s ním musí být perfektně tanečně přizpůsobena
Pes	hraje jej člověk; nejprve se oddaně lísá k Hostovi, po jeho smrti se stejně oddaně začne lísat k Barmanovi, aby názorně demonstroval českou psí povahu, podle možností a režijní nápaditosti se po svém způsobu zapojuje do dění na jevišti, a to štěkotem souhlasným i nesouhlasným, vytím, lísáním se atp., až v samotném závěru hry pronese lidským hlasem slavnou shakespearovskou repliku
	Ve hře jsou užity úryvky písní „Sladké je žít“ Langstona Hughese, „Chtěl bych mít kapelu“ z repertoáru skupiny Visací zámek a „Hrobař“ skupiny Premiér – vše staženo z internetu. V jednom místě je citována Bible kralická. V textu se prolínají citáty ze Shakespearovy tragédie „Hamlet, králevic dánský“, jak ji v překladu E. A. Saudka vydalo nakladatelství